

ကျွန်တော်ချစ်သော ထိုကောင်လေး ရဲရင့်မာန်

အခန်း (၁)

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားလေး ဒုတိယနှစ် ဓာတုဗေဒ
ကျောင်းသားလေး မောင်စစ်သွေးလျှံသည် ဓာတုဗေဒဌာန၏ king
ဘွဲ့ရသူလေး ဖြစ်သည် ။ ရုပ်ရည်လေးကလည်း ချောသလို
မိဘနှစ်ပါး၏ အရှိန်ဝါကလည်း မသေးပါ။ ဦးစစ်နိုင်နှင့်
ဒေါ်ဝတ်ရည်ချိုတို့ ၏ သားဖြစ်သည် sih family စီးပွားရေး လုပ်ငန်းစု၏
အမွေဆက်ခံသူလည်း ဖြစ်သည် ။ ဓာတုဗေဒ ဌာနတွင် သာမက
တစ်ကျောင်း လုံးကလည်း အားကျ ရသောသူ ဖြစ်သည် ။
ပညာရေးလည်း တော်သည် ရုပ်ရည်ရှိသည် ဥစ္စာဓာနလည်း
ကြွယ်ဝတော့ ပျိုတိုင်းကြိုက်သည် ယောက်ျား လေးများကတောင်
အားကျကြသည် ။ သို့သော် သူ့မှာ ချစ်သူ ချစ်ရမယ့်သူ မရှိသေးပေ
အကြောင်းကတော့ စစ်သွေးလျှံသည် လိင်တူ စိတ်ဝင်စားသော
ဟိုမိုတစ်ယောက် (gay) ဖြစ်နေသောကြောင့် ပင် ဖြစ်သည် ။
သူလိင်တူ စိတ်ဝင်စားတာကို အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်မှ လွဲ၍
မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မသိကြပါပေ။ အဆိုးဝါးဆုံး မိဘနှစ်ပါး
စလုံးကတောင် မသိကြပါပေ။ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကတော့
နေခြည်သွေးနှင့် ဖြိုးယံကျော်တို့ ပင် ဖြစ်သည် ။ ငယ်သူငယ်ချင်းလည်း
ဖြစ်ကြ၍ အကြောင်းစုံလည်း သိကြကာ အိမ်ကိုလည်း တံခါးမရှိဓားမရှိ
ဝင်ထွက်ခွင့် ရသူတွေလည်း ဖြစ်သည် ။ စစ်သွေးလျှံသည်

ဟိုမိုတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း လိင်တူ စိတ်ဝင်စားသောဖြစ်ကြောင်း သူငယ်ချင်းတွေ သိရှိခဲ့သော်လည်း အခင်အမင်မပျက် တွဲမြဲတမ်းတွဲ၍ နေထိုင်ခဲ့ကြ လေသည် ။ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမှ လည်း မပြောပြဖို့ သဘောတူထားခဲ့ကြသည် ။ အခုလည်း ကျောင်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေပြီး ...

"သားရေ ကားအဆင်သင့် ဖြစ်နေပြီး" စစ်သွေးလျှံမှာ ကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်နိုင်သောလည်း ကျောင်းသွားသည့် အခါ မိဘတွေက မောင်းနှင်ခွင့်မပြု အိမ်ရှိ ကားဒါရိုင်ဘာ ဦးမြသောင်းကသာ မောင်းပို့ ပေးလေရသည် ။ "ဟုတ်ကဲ့ မေမေ" သူပြန်ပြော လိုက်လေသည် ။

ထို့နောက် အခန်းမှ အောက်ထပ်ကို ဆင်း လာပြီး မိခင်ဖြစ်သူအား တစ်ချက် နမ်းရှိုက်လိုက်ပြီး

"သား သွားတော့မယ်နော်မေမေ" ဟု ဆိုကာ ကားပေါ်တက်သွားလေသည် ။ ဒေါ်ဝတ်ရည်ချိုသည် တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သူမို့ အချစ်ပိုကာ အလို လိုက်လေသည် ။ သို့သော် အလိုလိုက်သလောက် တစ်ခါတစ်ခါ ကလေးဆိုးလေး ဆိုးဒါကလွဲပြီး ကျန်တာတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မရှိသောကြောင့် မိခင်က အသာတကြည် ဘာလုပ်လုပ် ခွင့်ပြုထားခဲ့လေသည် ။ ထို့ကြောင့် လည်း စစ်သွေးလျှံတစ်ယောက် အခုလိုလေး ဖြစ်နေတာ မဆန်းပါပေ။ ကျောင်းသို့ ရောက်လာပါပြီး အနက်ရောင် ကလေးပေါ်မှ သူဆင်း လာပြီး ဆိုတာနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေရဲ့ မျက်လုံးအစုံတို့ သည် သူ့ဆီကိုသာ ဆိုက်ရောက် လာကြလေတော့သည် ။ မကြားတကြားရော တိုးတိုးတိတ်တိတ်ရော အမျိုးပေါင်းစုံအောင်ကို သူ့ကိုသဘောကျကြောင်း ပြတက်ကြပေသည် ။ ဒီနေ့အဖို့ လည်း

အနက်ရောင် ပြောင်အင်္ကျီ လက်ရှည်လေးကို တံတောင်ဆစ်နားထိ
ခေါက်ထားကာ ရင်ဘက်ကြယ်သီးလေးကို နှစ်လုံးဆင့်ဖြုတ်ထားပြီး
စမတ်ကျလှသော ရင်အုပ် ကျယ်ကျယ်လေးကို ပြသထားသလို
ဖြစ်နေသော စတိုင်နှင့် တွဲဖက်၍ အနောက်တိုင်းစတိုင် ဘောင်းဘီကို
ဝတ်ဆင် ထားသောကြောင့် ၅ပေ၉လက်မ ရှိသော
သူ့အရပ်အမောင်းနှင့် လွန်စွာလိုက်ဖက် ပေသည် ။ စနစ်ကျသော
ဝတ်ဆင်မှုမျိုး မဟုတ်ဘဲ ဂျစ်တစ်တစ်လည်း မဆန်းကာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ
စတိုင်ရှိနေသောသူကား စစ်သွေးလျှံပါပဲ။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ
ကျောင်းသားများ ၏ စကားများကို ဂရုမပြုသလိုနှင့် သူ၏
အတန်းဆောင်သို့သာ သူတန်းသွားခဲ့လေသည် ။ အတန်းသို့
ရောက်တော့

"ကဲ ရောက်တော်မူပါပြီ အရှင်သား" နေခြည်သွေးက ပြော
လိုက်လေသည် ။

"မင်းကို တစ်ခါတစ်ခါ မျှော်ရတာလည်း လေ ကိုးရီးယားကား
မျှော်ရသလိုဘဲ" ဖြိုးယံကျော်ကပါ ပြော လိုက်လေသည် ။

"နေပါဦး မင်းတို့ က ဒီနေ့မှ ထူးထူးဆန်းဆန်း
အတိုင်ဖောက်တွေညီပြီး ငါ့ကိုဖွဲနေတာလား"

"နောက် မဟုတ်ဘူး လား" နေခြည်သွေးက ပြောလေသည် ။

"နေပါဦး မိနေခြည် နင်ကဘာတွေဖြစ်"

"ဘာဖြစ်ရမှာ လည်း နင်ပြောထားပြီးတော့ နင်မေ့သွားပြီး
မဟုတ်လား"

"ဟိုက်ဒုက္ခပဲ အဲ့တာမှ ငါဘာပြောထား မိပါလည်း "

စစ်သွေးလျှံတစ်ယောက် စိတ်ထဲကနေ စဉ်းစားမိလေသည် ။
နေခြည်ကဒီလိုပဲ တစ်ခုခု ပြောထားမိတာ ဒါမှ မဟုတ် တစ်ခုခုကတိ
ပေးထားပြီး မတည်ခဲ့လျှင် ပျက်ကွက်ခဲ့လျှင် အရမ်းမုန်းတာ ပြီးတော့
အရမ်းရစ်တော့မှာ လေ သူသိနေလေသည် ။ သို့သော်
သူစဉ်းစားမရသေး ထိုအချိန်မှာ ပဲ နေခြည်က

"ဒီနေ့ ငါမွေးနေ့လေ ငါ့မွေးနေ့ကျရင် နင်ဘာဖြစ်တယ်
ညာဖြစ်တယ် ပြောထားတာတွေလေ မေ့သွားပြန်ပြီး မဟုတ်လား"

"ဟိုက်သေရော အဲ့တာမှ ကျားကိုက်တာ မွေးနေ့ကိုမှ မေ့နေရတာ"
သူ့စိတ်ထဲကနေ ပြောလိုက်ခြင်းပါ။

"နေခြည်ရယ် ငါတကယ် တောင်းပန်းပါတယ် ငါမရည်ရွယ်ပါဘူး
သူငယ်ချင်းရယ် ငါတကယ် မေ့သွားတာပါ"

"နင်ကငါ့ကို အလေးမထားလို့ နေမှာ ပေါ့"

"မဟုတ်ရပါဘူး နေခြည်ရာ ငါတကယ် မေ့သွားတာပါ"

"အေးပါထားလိုက်ပါ အခုတော့ ကျောင်းရောက်နေပြီ"

"တောင်းပန်ပါတယ်နော်"

"ရပါတယ်"

ရပါတယ်ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း နေခြည်မျက်နှာက မလှပေ
သူ့အပြစ်လည်း ပါတယ်ဆိုတော့ကား သူလည်း ငြိမ်နေရပါသည် ။
ထို့နောက် စာသင်ချိန်သို့ ရောက်ရှိ၍ သူတို့ အားလုံး စာကိုပဲ
စိတ်ဝင်တစားလေ့လာခဲ့ကြပါသည် ။
နေ့လည်ကျောင်းဆင်းချိန်ရောင်တော့

"စစ်သွေး ငါကိစ္စလေးရှိလို့ ဒီနေ့မင်းတို့ နဲ့ မလိုက်နိုင်တော့ဘူး"

"ငါသိတယ်နော် မင်းတို့ ငါ့ကို ကောက်ကွေးနေကြတယ် ဆိုတာ"

"မဆိုင်တာကွာ ငါက ငါ့ကောင်မလေးနဲ့ ချိန်းထားလို့ ကွ"

"ဪ အဲဒီလိုလား ဒါဆိုသွားပါကွာ"

"ငါလည်း သွားမယ်" နေခြည်ကပါ ဝင်ပြောလေသည်။ ။

"ဟာ နေခြည်ရဲ့ ငါက ငါ့ကောင်မလေးနှင့် သွားစကား ပြောမှာ လေ နင်လိုက်လို့ ရမှာ လားကွ"

"ငါကလည်း နင်နဲ့ လိုက်မယ် ပြောနေလို့ လား ငါ့ဟာငါသွားမှာ ပေါ့ တစ်နေရာရာကို"

"ဟာနေခြည်နော် ငါ့ကို စိတ်ဆိုးနေတာ မဟုတ်လား ဖြိုးယံက မရှိတာ နင်က ပါသွားတော့ငါက ဘယ်သူနဲ့ သွားရမှာ လည်း "

"နင့်ကို ကြွေတဲ့ လူတွေမှ အများကြီး သူတို့ နဲ့ သွားပေါ့"

"ဟာ မဟုတ်တာ နင်နော်နေခြည်"

"နေခြည်မနေနဲ့ ငါတကယ် ပြောနေတာ နောက်မှ ဆုံမယ်" ဟု ဆိုကာ နေခြည်ပါ ထွက်သွားလေသည်။ ။

စစ်သွေးလျှံတစ်ယောက် စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ တစ်ယောက်တည်း ကန်တင်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ။ စားနေကျဆိုင်မှာ မဟုတ်ဘဲ လူမစုံတော့ အဆင်ပြေမယ့် နေရာတစ်ခုကို ရွေးပြီး သူဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက်ဝိတ်တာ ကောင်လေး ရောက် လာပြီး အစားလည်း သူစားချင်စိတ် မရှိတော့လို့ အသီးဖျော်ရည်ပဲ သူမှာ လိုက်လေသည်။ ။

"ပန်းသီးဖျော်ရည် တစ်ခွက်ပေးပါ အချိုလျှော့မယ်နော်"

"ဟုတ်အစ်ကိုရတယ် ခဏလေး စောင့်ပေး" ဟု ဆိုကာ
ဝိတ်တာကောင်လေး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် သူမှားထားသော အချို့ရည်လေးအား ... ထိုဝိတ်တာ
ကောင်လေးက လာပြန်ချ ပေးလေသည်။ ။ ထိုစဉ် ထိုဆိုင်ထဲသို့ သူနှင့်
အသက်မတိမ်းမယိမ်း လူချောလေး တစ်ယောက် ဝင် လာလေသည်။ ။
အဖြူရောင် တီရှပ်လက်ရှည်နဲ့ မီးခိုးရောင် ဘောင်းဘီတို့ ကို
ဝတ်ဆင်ထားပြီး အရပ်ကတော့ သူ့ထက် နည်းနည်းလေး
ပိုမြင့်ပါလိမ့်မည်။ အသားရည်ကတော့ အာရှ အသားရည်မျိုးလည်း
မဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံခြားသား တစ်ဦးဦးနှင့် စပ်မွေးထားသလိုမျိုးပါ
ရုပ်ရည်ကတော့ မြန်မာလူမျိုး ရုပ်ရည်ပါ ပါးသိုင်းမွေးလေးတွေ
ခပ်ပါးပါးလေး ပေါက်နေ၍ တော်တော် ကြည့်ကောင်းပါသည်။ ။
နေ့လယ်ခင်း ထမင်းစားချိန်ဆိုတော့ ဆိုင်ကလူတွေ ပြည့်နေပါပြီး
နေရာတွေလည်း သိပ်မလွတ်တော့ ထိုလူကပဲ သူ့အရှေ့ ရောက်လာကာ

"ဒီက သူငယ်ချင်း တစ်ဆိတ်လောက်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"နေရာတွေလည်း သိပ်မအားတော့ဘူး ကျွန်တော့်ဒီမှာ ထိုင်လို့ ရမှာ
လား"

"ဟာ ဟုတ်ရတာပေါ့ ထိုင်ပါ" သူက ခွင့်ပြု လိုက်လေသည်။ ။
မဟုတ်ဘူး လား ခွင့်ပြုရမှာ ပေါ့ ဘယ်သူမှ သာ မသိတာလေ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိနေသော သူက အခုလို စမတ်ကျသော
ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် အနားရောက်လာတာ ကိုဘယ်လို
အင်အားနှင့် ငြင်းဆန်ရမှာ လည်း တော်ရုံတန်ရုံ အနေသန့် ခပ်ရှင်းရှင်း

နေပေမဲ့ အခုလို အချိန်မျိုးမှာ က ငြင်းလိုက်လျှင်လည်း လူမှုရေး ရိုင်းရာကျပေမည်လေ။

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးဗျ" ဟု ဆိုကာ ထိုလူမှ သူ့အရှေ့တွင် နေရာ ဝင်ယူ၍ ထိုင် လိုက်လေသည် ။ ထိုနောက် ဝိတ်တာကောင်လေးကာ ချောကလက် အနက်ရောင် ရှိတ်တစ်ခွက် မှာ လိုက်လေသည် ။ နှစ်ယောက်စလုံး တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေပေမဲ့ တစ်ဆိုင်လုံးရဲ့ မျက်လုံးတွေက သူတို့ ဆီမှာ သူလည်း ဘာမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ ပန်းသီးဖျော်ရည်သာ သောက်နေ လိုက်လေသည် ။ ထိုလူမှာ လည်း သူမှာ ထားသော ချောကလတ်ရှိတ်လေး သောက်ပြီး ဖုန်းလေး ပွတ်ဆွဲနေသည် ။ နာရီဝက်ခန့်ကြာတော့ ထိုလူကပင်

"ကျေးဇူးနော် ကျွန်တော် သွားတော့မယ်"

"ကျွန်တော်လည်း အတန်းပြန်ဝင်ရမှာ ပြန်တော့မှာ ပါ"

"အိုကေ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့ ကျွန်တော့်နာမည် မှတ်ထားနော် မာန်မဟာတဲ့ မင်းနာမည်ကရော"

"ကျွန်တော်က စစ်သွေးလျှံ"

"အိုကေ နောက်ထပ် ဆုံဖြစ်လျှင်တော့ မိတ်ဆွေအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးပါ" ဟု ဆိုကာ ထွက်သွားလေသည် ။

"ဟင် ဘယ်လိုလူလည်း နောက်ထပ် ဆုံဖြစ်လျှင် မိတ်ဆွေအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးပါတဲ့ " ဘာစကားလည်း ဘာအဓိပ္ပါယ်များ လဲ သို့သော် သူလည်း ကြာကြာတွေးနေဖို့ အချိန်မရ အတန်းချိန်က နီးနေပြီး ပိုက်ဆံရှင်းကာ သူလည်း အမြန်ထွက်ခဲ့ လိုက်သည် ။ သူမျက်လုံးတွေက ဝေ့ပြီးရှာကြည့်ပေမဲ့ သူ့ကိုမတွေ့တော့

ပျောက်သွားတာ မြန်လိုက်တာ ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်မိလေသည် ။
သူလည်း အဆောင်ဘက်သို့ ပြန်လည်ထွက် ခွာခဲ့လေသည် သူရဲ့
စိတ်ထဲမှာ တော့ ထိုလူကို သူစဉ်းစားမရကာ အတွေးနယ်ခဲ့
လေနေတော့သည် ။ သူဘယ်သူများ လည်း ဘယ်ကလည်း ဘာကြောင့်
သူ့ကို အခုလို ပြောသွားတာလည်း ရိုးရိုးသားသားပဲ
တွေ့ဆုံသွားတာလား ဒါမှ မဟုတ် အခြားတစ်ခုခု ကြောင့် လား ...

အခန်း (၂)

မြို့ပြကြီး၏ ခမ်းနား ထည်ဝါမှုတွေနှင့် အတူ မြို့ကြီးသူ မြို့ကြီးသားများ ခံယူထားသူတွေက ထိုမြို့ထဲ၌ ပျော်ရွှင်စွာ စီးမျှောနေကြလေသည် ။ ယခုလည်း ညဇနာရီကျော်မှာ မြို့ပြ၏ အငွေ့အသက် တွေနဲ့ အတူ "Cutely Boy" ဟု ခေါ်သော ကလပ်ဘားလေးမှာ သူငယ်ချင်းတစ်စု စီးမျှောစွာ ခံစားနေကြလေသည် ။

ငြိမ့်ညောင်းသော သံစဉ်လေးကို ခံစားရင်း လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော ဝိုင်ခွက်လေးတွေကို လှုပ်ရှားရင်း ယိမ်းနွဲ့နေမှုတွေက အားပေးသူ ပရိတ်သတ်တွေ သံစဉ်ထဲ ဘယ်လောက် စီးမျှောကြောင်း သိနိုင်ပါသည် ။ သူတို့ အုပ်စုလေးက သူငယ်ချင်း လေးယောက် စုထားသော အုပ်စုလေးပါ သူတို့ က မြတ်သူကျော်၊ တည်ငြိမ်ခန့်၊ ခန့်ငြားသွင်နှင့် ဘုန်းလရောင်တို့ ဘဲ ဖြစ်ကြသည် ။

တစ်ကျောင်းတည်းတက် တစ်မေဂျာတည်း နေကြသော သူတို့ သည် အလွန်လည်း ချစ်ကြပါသည် ။ တစ်ယောက်အခက်ခဲကို တစ်ယောက်ကူညီကာ အမြဲတမ်း ရိုင်းပင်းခဲ့ကြသော သူတို့ သည် ပြဿနာ တက်ခဲ့လျှင်လည်း ခဏသာပါ ပြန်ပြီး အဆင်ပြေ ကြပါသည် ။

ထိုလေးယောက်လုံးသည် လိင်တူ စိတ်ဝင်စားကြသူများ သာ ဖြစ်ကြသော်လည်း မြတ်သူကျော်နှင့် ဘုန်းလရောင်တို့ က Top role များ ဖြစ်ကြ၍ တည်ငြိမ်ခန့်ကတော့ Ver ပါ ခန့်ငြားသွင်ကတော့ bottom လေးပါ။

သို့ပေမဲ့ သူတို့ သည် ဟိုမိုလောကရဲ့ သားကောင်လေးတွေ ဆိုပေမဲ့ ladyboy လေးတွေကဲ့သို့ မနွဲ့နေပါပေ သို့သော် သူတို့ ရဲ့ အပြုအမူတွေက သူတို့ က ဟိုမိုဆိုတာကို သိသာနေစေသည် ။ ဒါကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကိုယ်မမှားလျှင် ဂရုမစိုက်တက် ကိုယ်ပျော်သလို နေတက်ကြသော အကျင့်လေးတွေ ကြောင့် လည်း ဖြစ်ကြပါသည် ။ လူတိုင်းမှာ လွတ်လပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည် ကြိုးစားပိုင်ခွင့်ရှိသည် ရည်မှန်းချက်ကို ဖော်ဆောင်နိုင်ရမည် မိမိကြောင့် တစ်ပါးသူကို မထိခိုက်လျှင်ရပြီး ကိုယ်သတ်မှတ်ချက်နှင့် ကိုယ်နေကြသော သူတို့ လေးယောက်သည် အကယ်၍ များ တစ်စုံတစ်ယောက်က ရိုင်းစိုင်းစွာ ဆက်ဆံလာခဲ့လျှင်လည်း လုံးဝငြိမ်မနေ တက်ကြပါပေ။

အခုတော့ စိတ်တူကိုယ်တူ ကလပ်ဘားလေးမှာ လာရောက်ပျော်ပါး နေကြသည် ။ သီဆိုသူလေးကလည်း အလန်းစား ချောမောလှပသော ရုပ်ရည်နှင့် အသံကောင်းလွန်းပြီး ဆွဲဆောင်မှု ရှိလွန်းသောကြောင့် လာရောက်သူများ အားလုံး သူ့ကို သဘောကျကြ လေသည် ။ သူကတော့ Johnny အသံကောင်းသလောက် ဤကလပ်ဘားလေးမှာ King ရထားသူလည်း ဖြစ်သည် ။

အခုသီဆိုနေသော သီချင်းလေးကလည်း အာဇာနည်ရဲ့ "နီဒါန်း"သီချင်းလေးပါ ဒီသီချင်းလေးကတော့ ထူးဆန်းစွာနှင့် သူတို့

လေးယောက်လုံး အကြိုက်တူကြသော သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်ပါ ဒီညအဖို့
မှာ သူတို့ လေးယောက်ကလည်း ခံစားချက်လေးတွေ ကိုယ်စီအသီးသီး
ရှိနေကြချိန်မှာ Johnnyက နိဒါန်းသီချင်းလေး ဆိုလိုက်တော့ သူတို့
စွန်းကြွေ သွားလေပြီး။

"မြတ်သူ ..."

"ပြော ဘုန်းရောင်"

"အေး ငါ့အဲဘဲကို စွန်းကြွေနေပြီး အသံလေးကလည်း
ရေလည်လန်းတယ်"

"အဲ့တော့ဟုတ်တယ်" ခန့်ငြားသွင်ကပါ ဝင်ပြောလေသည်။ ။

"အေးငါ အဲဘဲကို ညဆုချချင်တယ်ကွာ" ဘုန်းလရောင်က
ပြောလေသည်။ ။

"ဟေ့ကောင်မင်းလွန်ပြီး ဆုချမှ တော့ ဟိုကသေမှာ ပေါ့ ငါတို့ က
လေးယောက်တောင်" ခန့်ငြားသွင်က ပြောလေသည်။ ။

"အထန်ကောင် စိတ်တွေလျှော့ ငါပြောတာ သူ့အသံကောင်းလို့
ဆုချပေးမှာ ဂုဏ်ပြုမှာ ကိုပြောတာ"

"မသိဘူးလေ မင်းကချမယ်လို့ ဘဲ ပြောနေတဲ့ အကောင်ဆိုတော့"

"အေး ငါလည်း စဉ်းစားနေတာ ဆုချပေးလျှင် ကောင်းမယ်လို့
"မြတ်သူကျော်ကပါ ပြောလေသည်။ ။

"အေး တစ်သောင်းလောက် ပေးရင်ကောင်းမယ်" ဘုန်းလရောင်က
ပြောလေသည်။ ။

"ဘယ်သူ သွားမှာ လည်း "

"ထုံးစမ်းအတိုင်းပေါ့ ဘိုကျားဆွဲရအောင်" မြတ်သူကျော်က ပြောလေသည်။ နောက်ဆုံးမှာ အနိုင်ရသွားသူက တည်ငြိမ်ခန့်ပါ

"ကဲ ကံတရားက ငါ့ဘက်မှာ ဆိုတော့ ငါသွားတော့မယ် သားကြီးတို့ "တည်ငြိမ်ခန့်က ပြော လိုက်လေသည်။

"အေးပါကွာ" ကျန်တဲ့ သုံးယောက်က ငြူစူစူနဲ့ ပြော လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် တည်ငြိမ်ခန့်တစ်ယောက် တစ်သောင်းတန် တစ်ရွက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆုပေးကောင်တာနားမှာ နှင်းဆီပန်း အနီရောင် တစ်ပွင့်ယူကာ မသိမသာ ပိုက်ဆံလေးညှပ်လို့ တက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ထို့နောက် သီဆိုနေသော Johnny အနားသို့ သွားကာ ကုတ်အင်္ကျီထဲ၌ နှင်းဆီပန်းလေး ထိုးပေးပြီး ပိုက်ဆံကို အခြားသူတွေ မရိပ်မိအောင် ထည့်ပေးခဲ့သည်။

ဒါကလည်း ယဉ်ကျေးမှု တစ်မျိုးပါပဲ အချို့တွေကျတော့ အခုလို ပုံစံကို မြင်တွေ့ရလျှင် အထင်သေး သွားနိုင်သလို အချို့ကြတော့လည်း နားလည် ပေးကြလေသည်။ အချို့သီဆိုနေကြသော အဆိုဝါသနာရှင် တွေကလည်း သူတို့ ကို အနုပညာအားဖြင့် ဇော်ကားရာ ကျသည် ဟု ထင်မြင်မှာ လည်း စိုးရိမ်ရပေသည်။ အခုကြောင့် လည်း သူလည်း အခုလို လုပ်ခဲ့ပေးတာပါ သို့သော် Johnny ကတော့ ယဉ်ကျေးစွာပင် အလိုက်တသိ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြကာ သူရဲ့ အပြုအမူကိုလည်း သူနားလည်တဲ့ ပုံစံလေးနှင့် လုပ်ပြလေသည်။ တည်ငြိမ်ခန့်လည်း ပြုံးပြ၍ နှုတ်ဆက်ကာ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။ တေးသံလေးကလည်း ပျံလွင့်ဆဲ ...

"နာရီတွေ လည်နေသရွေ့ လည်သရွေ့တော့ အတူတူနေမယ် ဆုတောင်းပေါ့"

ထို့နောက် သူငယ်ချင်းရှိရာသို့ သူလာခဲ့ လိုက်လေသည် ။

"ဘယ်လိုလည်း တည်ငြိမ်" မြတ်သူကျော်က မေး လိုက်လေသည် ။

"အေးအနီးကပ် ကြည့်ရတော့ အဲ့ဘဲက လန်းတယ်ကွ ငါတော့ ကြွေပြီး အပြုံးလေးကလည်း အရမ်းအသက်ဝင်တာ"တည်ငြိမ်ခန့်က ပြောလေသည် ။

"အေးလေ ဒါကလည်း ပြောရလျှင် သူ့အလုပ် သူလုပ်နေတာပဲ စိတ်လျှော့ အခုနေရာမှာ မင်းမဟုတ်လည်း အခြားသူတွေဆိုလည်း သူဒီလိုပဲ ဆက်ဆံမှာ ပဲလေ ဘာဖြစ်လို့ လည်း ဆိုတော့ သူက အ ခု ချိ န် မှာ လူအများကို ဖျော်ဖြေနေတာလေ" ခန့်ငြားသွင်က ဝင်ပြောလေသည် ။

"အေး ဒါလည်း ဟုတ်တယ်" ဘုန်းလရောင်က ထောက်ခံလေသည် ။

"အေးပါ ထားလိုက်ကြပါ သီချင်းမြူးမြူးလေးနဲ့ ကဲချင်သေးတယ်" မြတ်သူကျော်က ပြောလေသည် ။

"အေးနော် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလေး ဖြစ်ချင် လာပြီး" အားလုံးက ဝင်ပြောလေသည် ။ တိုက်ဆိုင်စွာပင် ထိုအချိန်မှာ ပျံလွင့်လာသော တေးသံက

"မိုက်လား ... မိုက်လား မိုက်လား" စိုင်းစိုင်းရဲ့ တေးသံလေးပေါ် အားလုံးကလည်း ညင်သာရာကနေ ရုတ်ချည် ပြောင်းလည်း သွားသော တေးသံကြောင့် နိုးကြားစွာ ရုန်းထလာကြ လေသည် ။ သီဆိုသူ ကြည့်လိုက်တော့လည်း Johnny ပါပဲ

"ဝိုး" အားလုံးက လက်ခုပ်ဩဘာ ပေးကြလေတော့သည် ။

ခုနလေးကပဲ ငြိမ့်ညောင်းသော သံစဉ်လေးကို ဆိုနေသူက
နောက်တစ်ချက်မှာ တော့ အခုလို လူငယ်အကြိုက်ကို
သီဆိုပြန်လိုက်တော့ အားလုံးက သဘောကျနှစ်သက် လေသည်။ ။
အသံကို ပိုင်နိုင်ကြောင်း ပြသလိုက် သလိုပါပဲ ရောက်ရှိနေကြသော
လူအများ လည်း နိုးကြားစွာ သံစဉ်ထဲ လိုက်ပါလို့ အစုလိုက်အဖွဲ့လိုက်
ထကကြလေတော့သည်။ ။

ရောင်စုံ မီးလေးတွေကြားမှာ လူငယ်လေးတွေ
ပျော်မြူးနေကြတာဟာ သူတို့ အဖို့ တော့ ပျော်စရာ ဆိုပေမဲ့
လူငယ်တွေရဲ့ တန်ဖိုးကို အကျိုးမဲ့စွာ အသုံးချနေကြတယ် ဆိုလျှင်လည်း
မှားမည် မဟုတ်ပေ။ မြို့ပြရဲ့ ရှင်သန်ရာ လမ်းကြောင်းမှာ လျှောက်လမ်း
နေကြရတဲ့ လူငယ်လေးတွေဟာ လမ်းမှန်ကို လျှောက်တက်ကြဖို့
အရမ်းအရေးကြီးသလို အခန်မသင့်လျှင်လည်း အခုလို နေရာတွေက
အသက်အန္တရာယ်ကိုပါ ပေးစွမ်းနိုင်စွမ်း သိသော်ငြားလည်း သူတို့ အဖို့
ရုန်းမထွက် နိုင်ကြပါပေ။

လူငယ်ဘဝမှာ ပျော်ပျော်နေဖို့ သာ တွေးနေကြသော သူတို့
အတွေးလေးတွေကလည်း အခုချိန်မှာ သူတို့ အဖို့ မှားမည်မထင်
တစ်ခါတလေမှာ လူကြီးလူငယ်၊ နေရာဒေသနှင့် အချိန်အခါကို လိုက်၍
လည်း မိမိအတွေးကို ပြောင်းလဲပေး၍ အလိုက်တသင့်
နေထိုင်ရကြောင်းကိုလည်း သူတို့ လူငယ်စုလေးကတော့
လက်ခံထားပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် လည်း ပြဿနာ ကြီးကြီးမားမား
မဖြစ်၍ လိုက်သင့်သလို နေထိုင်တတ်လို့ လည်း နေရာတိုင်းမှာ သူတို့
လေးယောက် အုပ်စုလေးက နာမည်ကျော် အဖွဲ့လေးတွေပါပဲ။
ကျောင်းရဲ့ နောက်ဆုံးနှစ်လေးတွေ ဆိုပေမဲ့လည်း ကျောင်းရဲ့ ပရဟိတ
အသင်းတွေမှာ လည်း သူတို့ က အားတက်သရော ပါကြလေသည်။ ။

လိင်တူစိတ်ဝင်စားသူ ဟိုမိုဆိုပေမဲ့ သူတို့ ကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ပစ်ပြယ်ထားခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ဤသို့ဖြစ်အောင်လည်း သူတို့ အုပ်စုလေးက ကြိုးစားနေထိုင် ခဲ့ရသည် ။ ဒါပေမဲ့ အဲတာတွေနှင့် ခဏတာဝေးလို့ သံစဉ်တွေကြားမှာ မြူးတူးပျော်ပါး နေကြတာလည်း အရင်က သူတို့ မဟုတ်သည့် အတိုင်းပါပဲ အုပ်စုလေးယောက်မှာ မြတ်သူကျော်က အချမ်းသာဆုံးပါ ထို့ကြောင့် လည်း တစ်နေရာသို့ သွားတိုင်းလိုလို သူကပဲ ဦးဆောင်ပြီး ဖြေရှင်းပေးတာ များ ပေသည် ။ သို့သော်လည်း ထိုသို့ လုပ်ပေးရတိုင်းလည်း ငြူစူခြင်းမရှိ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို သူချစ်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နားလည် ပေးကြသည် ။

တည်ငြိမ်ခန့်ကတော့ သိပ်အဆင်မပြေ လှသို့သော် သူငယ်ချင်းများက ဝိုင်းဝန်း ဖေးမကြလို့ အခုချိန်ထိလည်း သူအဆင်ပြေစွာ ရပ်တည် နိုင်နေတာပါ။ သူက အလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်ကိုင်ချင်သော်လည်း မိဘတွေက ကျောင်းပြီးအောင် နေစေချင်သော သဘောထားကြောင့် သူလည်း မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း မပေးလုပ်စေချင် သူတို့ ကူညီ ပေးနေတာပဲ ဘာစိုးရိမ် နေတာလည်း ကျောင်းပြီးမှ သူငယ်ချင်း လေးယောက်သား အလုပ်တူတူလုပ်ကြဖို့ သဘောတူ ထားကြလေတော့ အခုချိန်မှာ တည်ငြိမ်ခန့်ရဲ့ သဘောထားကို ကျန်တဲ့ သုံးယောက်က လုံးဝခွင့်မပြု ပယ်ချခဲ့ပေသည် ။

သူတို့ လေးယောက်ရဲ့ အကျင့်လေးကလည်း ဒါပါပဲ တစ်ခုခု လုပ်မယ်ဆို တိုင်ပင်ရတယ် အကြံပေးကြတယ် နောက်ဆုံး မဲခွဲဆုံးဖြတ်တယ် မဲများ တဲ့ သဘောထားအရ လက်ခံပေးရတယ်

ဒါကြောင့် လည်း ဘဝကို သိနေသော်လည်း ချစ်လှစွာသော
သူငယ်ချင်းတွေကြောင့် သူဘာမျှကို မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ပေ။

အခန်း (၃)

မာန်မဟာ တစ်ယောက် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ဈေးဝယ်ထွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ shopping center သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ။ လိုအပ်သော အသုံးဆောင် ပစ္စည်းများ နှင့် လိုချင်နေသော အင်္ကျီတစ်ထည်ကိုလည်း ရှာဖွေ လိုချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ တနင်္ဂနွေနေ့မျိုး ဖြစ်သောကြောင့် ကုန်တိုက်တွေမှာ လူစည်ကား နေတော့မှာ တော့အမှန် လူအများကြားထဲ သွားလာလှုပ်ရှား ရမှာ တော့ မာန်မဟာ တစ်ယောက် အကြိုက်တွေ့လှသည် မဟုတ် ဒါပေမဲ့လည်း စိတ်ကညစ်ညစ်နှင့် လိုချင်တာလေးတွေလည်း ရှိနေလို့ သာ ထွက်လာခဲ့ခြင်းပါ။

စပို့စ်ရှပ် အင်္ကျီဖြူလေးကို ဘောင်းဘီနူးခေါင်း ဖုံးလောက်ရှိသော ဂျင်းဘောင်းဘီလေးနှင့် ရိုးရိုးလေးသာ ဝတ်ဆင် လာ လိုက်လေသည်။ ။ အရမ်းကြီးလည်း ဝယ်စရာမရှိ အိမ်တွင် နေလျှင် မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သစ္စာနှင့်ဆီက ပူညံပူညံ လုပ်မှာ စိုးလို့ သာ ရှောင်ထွက်လာခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ။ ဘာကြောင့် ပူညံပူညံ လုပ်ရသလဲဆိုတော့ မာန်မဟာအား မိခင်ဖြစ်သူက အိမ်ထောင် ချပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဒါကိုမာန်မဟာက လက်မခံဘဲ ငြင်းလွှတ်နေသောကြောင့် မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သစ္စာနှင့်ဆီက သူ့ဆန္ဒမပြည့်ဝ သေးသောကြောင့် ပူညံပူညံ လုပ်နေရခြင်းပါ။

မာန်မဟာလည်း ကုန်တိုက်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေသည် သူထင်ထား သကဲ့သို့ပင် ရုံးပိတ်ရက် အလုပ်နားရက်တွေ ဖြစ်သောကြောင့် ကုန်တိုက်ထဲမှာ လူစည်ကားနေသည် ။ သူလည်း သူများ တွေနှင့် နည်းတူ ကုန်တိုက်ထဲသို့ ပတ်လျှောက်ရင်း ဝယ်နေကျ ဆိုင်ဖြစ်သော Future and Dream Store ဆီသို့ ရောက်လာခဲ့လေသည် ။

မျက်နှာသစ်ဆေး Pond's အမျိုးအစား Oil Control ကို သူရွေးချယ် လိုက်ပြီး မျက်နှာလေးကို အေးမြစေအောင် လိမ်းသည့် cream တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး နေ့နှင့် ည တွဲသုံးရသော For Men အမျိုးအစား တစ်ခုသူဝယ်ယူ လိုက်လေသည် ။ ထို့နောက် သူအရမ်းကြိုက်သော ရေမွှေးလေး တစ်ခုကို သူလိုက်ရှာမိသည် ပြင်သစ်မှ ထုတ်လုပ်သော နာမည်ကြီးတံဆိပ် တစ်ခုဖြစ်သည့် ရနံလေးကလည်း မရိုင်းဘဲ သင်းသင်းလေးနှင့် စွဲကျန်ရစ်သော အနံ့မျိုးဖြစ်သည် ။

သူတွေ့လိုက်ပါပြီ သူလိုချင်နေသော ရေမွှေးလေး ဒါပေမဲ့ ထိုရေမွှေးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က လှမ်းယူလိုက်တာ သူမြင် လိုက်လေသည် ။ ထိုနေရာမှာ လည်း ထိုရေမွှေးလေးက တစ်ပုလင်းသာ ပြထားလေတော့ နောက်ဆုံးကျန်နေသော ပုလင်းလေးသာ ဖြစ်ရမည် ဒုက္ခပါပဲ ထိုလူလက်ဦး သွားပြီးလားကွာ တွေးရင်း ထိုနေရာသို့ သူခပ်သွက်သွက်ကလေး လာလိုက်မိလေသည် ။

ထိုနေရာကို ရောက်တော့ ထိုရေမွှေးလေးအား ထိုသူကကြည့်ပြီး ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေတဲ့ ပုံစံလေးနှင့် ရေမွှေးပုလင်းလေးကို ကြည့်နေလေသည် ။ သူလည်း

"ဒီကအစ်ကို တစ်ဆိတ်လောက် အစ်ကိုမယူခဲ့လျှင် ကျွန်တော် ဒီရေမွှေးလေးကို လိုချင်ပါတယ်" မာန်မဟာ ပြော လိုက်လေသည် ။

ထိုစဉ် ထိုလူက သူ့ဘက်သို့ လှည့်၍

"ဪ မင်းလိုချင်လို့ လား"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ ဒါက ကျွန်တော်သုံးနေကျ အမျိုးအစားဗျ"

"ဪဟုတ်လား ဒါဆိုလည်း ယူသွားလေ ကျွန်တော်လည်း သုံးဖို့ မဟုတ်ပါဘူး သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ကို လက်ဆောင်ဝယ်ပေးမလို့ ဘာဝယ်ပေးရမလဲ မသိတာနဲ့ စဉ်းစားနေတာ"

"တကယ် အစ်ကိုမယူဘူး ဆိုလျှင် ကျွန်တော်ယူပါမယ်"

"အေးယူသွားပါ"

"ကျေးဇူးပါဗျ"

"ရပါတယ်ကွာ မင်းက လိုအပ်နေတဲ့ လူပဲ ငါကတောင် ကူညီရာ ရောက်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို"

ထို့နောက် ထိုလူလည်း ထိုနေရာမှ ထွက်သွားခဲ့လေသည် သို့ပေမဲ့ ထိုလူ့ကို မာန်မဟာ မေ့မည် မဟုတ်ပါပေ သူ၏ ရုပ်ရည်မျိုးက တစ်ခါတွေ့ဖူးတာနှင့် နောက်ထပ် မေ့မရတဲ့ အမျိုးထဲမှာ ပါ အားကစား လုပ်ထားသော ခန္ဓာကိုယ် အမျိုးအစားနှင့် ပြေပြစ်သော ရုပ်ရည်တို့ ကြောင့် မှတ်မိရလည်း လွယ်သလို စကားအပြောအဆိုကလည်း သိမ့်မွေ့ယဉ်ကျေး လှသည် ။

ထို့နောက် မာန်မဟာတစ်ယောက် လိုအပ်သည် များကို ဝယ်၍ ပြီးဆုံးသောကြောင့် ကားပါကင် နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည် ။ ထိုနောက် ကားပေါ်သို့ တက်ကာ ကားစက်နှိုး၍ ထိုနေရာလေးမှ

ပြန်လည်ထွက်ခွာ ခဲ့လေတော့သည် ။ မာန်မဟာ တစ်ယောက် ကားလေးကို တဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်း လာလေသည် စိတ်ထဲမှာ လည်း အိမ်သို့မပြန် ချင်သေးသောကြောင့် စိတ်ကူးပေါက်ရာ လိုက်မောင်းနေခြင်းပါ။

ဤသို့ဖြင့် တစ်လမ်းပြီး တစ်လမ်းမောင်းလာရာ နာရီဝက်ခန့် ကြာမြင့် လာပြီး လမ်းကလေး တစ်ခုထဲသို့ သူချိုးဝင် ခဲ့ လိုက်လေသည် ။ ထိုလမ်းကလေးက သူလာနေကျ ဆိုင်ကလေးပါ ပြောရလျှင်တော့ ကော်ဖီဘားလေးပါပဲ ထိုဆိုင်ကလေးမှာ စစ်မှန်တဲ့ အရသာ သန့်ရှင်းတဲ့ အရည်သွေးတွေနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် သူခဏခဏ လာဖြစ်သည် ။

နေရာလေးကလည်း တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သေကြောင့် ဆူညံမှု မကြိုက်သူများ ၊ တိတ်တဆိတ် အနားယူချင် သူများ အတွက် များစွာအဆင်ပြေ လှပေသည် ။ ထိုဆိုင်ကလေးကတော့ Place Coffee ဆိုင်ပဲဖြစ်ပါသည် ထိုဆိုင်လေးထဲ သူဝင်လိုက်တော့ သူကမှန်တံခါးကို ဆွဲဖွင့် အထဲကလူက အပြင်ကိုထွက်ဖို့ တွန်းဖွင့် အတွန်းအဆွဲ အဖွင့်ခြင်းဆုံ၍ အထဲမှ လူက ရုတ်တရက် ဆွဲဖွင့်လာသော တံခါးကို မိမိဘက်မှ လည်း တွန်းဖွင့်လိုက်သည့် အတွက် အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ ထိုသူရဲ့ ရင်အုပ်ထဲသို့ မတော်တဆ ရောက်သွားလေတော့သည် ။ မာန်မဟာလည်း ရုတ်တရက် ထွက်လာသော သူ့ကို ခပ်မြန်မြန်လေး လှမ်းဆွဲထားလိုက် မိလေသည် ။ နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ မျက်လုံးခြင်း အကြည့်တွေက ဆုံသွားပြီး

"က န် တ င်း မှာ တွေ့တဲ့ တစ်ယောက်"ဟု ပြိုင်တူပြောလိုက် မိလေသည် ။

"အားနာလိုက်တာ အစ်ကိုရယ် မတော်တဆ ဖြစ်သွားတာပါ"

စစ်သွေးလျှံက ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"ရပါတယ် ကျွန်တော်လည်း သတိမထားဘဲ
လှမ်းဆွဲလိုက်မိတာ"မာန်မဟာက ပြန်ပြောလေသည်။ ။

"ဟုတ်"

"ဒါနဲ့ ဆိုတွေ့တာ ဒုတိယ အကြိမ်ပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ" စစ်သွေးလျှံတစ်ယောက် ဘာကြောင့် မှန်း
မသိဘဲ ရှက်သလိုလို ရင်ထဲက တစ်ခုခုကို ခံစားရသလိုလိုနှင့်
အမျိုးမည်မသိသော ခံစားချက်ကို ခံစားနေရလေသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို"

"အချိန်ရသေးလား အချိန်ရလျှင် ပြောထားတဲ့ အတိုင်း
မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ကျွန်တော်က ကော်ဖီသောက်ရင်း ကမ်းလှမ်းချင်လို့
ပါ"

စစ်သွေးလျှံတစ်ယောက် တစ်ချက်တွေဝေ သွားလေသည်
သူဘက်က ဖိတ်ခေါ်နေပေမဲ့ အခုမှ တွေ့ဆုံခြင်းက
ဒုတိယအကြိမ်မြောက်လေ တစ်ခါတည်း လက်ခံလိုက်လျှင် သူဘက်က
ဘယ်လိုထင်သွားမလဲ သူစိတ်ထဲမှာ လည်း ပထမအကြိမ်
ဆုံဆည်းကတည်းက သူနှင့် ရင်းနှီး ချင်နေတာပါ ဒါပေမဲ့
ထိုလူကလည်း ဘာသဘောနှင့် အခုလို သူ့ကိုပြောတာလဲဆိုတာ
သေချာစဉ်းစားလို့ မရ သူ့ရဲ့ အကြောင်းကိုများ သိနေလို့ လား သူက
ဟိုမိုတစ်ယောက် ဆိုတာကို သူ့ရဲ့ အတွေးလေးများ နေ့စဉ်မှာ
မာန်မဟာက

"အဆင်ပြေရဲ့ လားဗျ အချိန်ရမှာ ပါ"

"ကျွန်တော်လည်း ခင်တက်ပါတယ်ဗျ ဒါပေမဲ့လေ ကျွန်တော်လည်း ထွက်လာတာ ကြာပြီးဗျ ကိစ္စလေးရှိသေးလို့ သွားရဦးမှာ "

"ဪဟုတ်လား ရပါတယ် သွားပါ ဒါနဲ့ ညီကဒီဆိုင်ကို အမြဲလာဖြစ် တာလား"

"ဪဟုတ် ကျွန်တော်က တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဒီအချိန်ဆို လာဖြစ်တယ်ဗျ"

"အိုကေ နောက်တစ်ခေါက်မှ ထပ်ဆိုတာပေါ့ ဖြစ်နိုင်လျှင် နောက်အပတ်မှာ ဒီဆိုင်ကကိုယ် မျှော်နေမယ်"

"အိုကေ ဆုံဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်"ဟု ဆိုကာ စစ်သွေးလျှံတစ်ယောက် ပြောပြီး ထိုဆိုင်ကလေးမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ လိုက်လေသည်။ ။ မာန်မဟာလည်း ထိုဆိုင်ထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည် ထို့နောက် အစားသောက်မှ သော ကောင်တာတွင် သောက်နေကျ ကော်ဖီလေးတစ်ခွက် မှာ လိုက်ပြီး ငွေရှင်းကာ နေရာတစ်နေရာ ဝင်ယူ လိုက်လေသည် ။ မာန်မဟာတစ်ယောက် ကော်ဖီသောက်နေရင်း သူ့အကြောင်းလေး တွေးတော နေမိလေသည် ပထမအကြိမ် က နံ တ င်း မှာ သူနှင့် ဆုံတုန်းက မာန်မဟာက တကယ့်ကို နေရာမရှိတော့လို့ သူခွင့်ပြုချက်နှင့် ဝင်ထိုင်ခဲ့တာပါ ထိုင်နေတုန်းမှာ မသိမသာအကဲ ခတ်ကြည့်မိပါသည် ။ ရုပ်ရည်ချောမောခြင်း ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစား ပြောစရာမလိုအောင် ပြည့်စုံပါသည် ။

စကားပြော ယဉ်ကျေးပြီး အေးဆေးလှပေမဲ့ သူဘယ်လိုမှ ကို ယောက်ျားစစ်စစ် တစ်ယောက်လို့ ခံစားပေးလို့ မရပေ။ သို့ပေမဲ့လည်း အတိအကျတော့ မစွပ်စွဲရဲ အချို့ယောက်ျားလေးများ လည်း အခုလို ရှိနေကြပါတယ် ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ စိတ်မှာ သူတစ်ယောက်ကိုတော့

မှတ်မိလွယ်နေတယ် အရမ်းကို ခင်ချင်သွားတယ် ဒါကြောင့် မို့လည်း
ဘာမှ သိပ်မစဉ်းစားဘဲ နောက်တစ်ခေါက်တွေ့လျှင်
မိတ်ဆွေဖြစ်ပါရစေဟု သူပြောခဲ့ခြင်းပါ။ ယခုလည်း
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူနဲ့ ပြန်တွေ့ရပေသည် ဒီတစ်ကြိမ်မှာ လည်း
လုံးဝမမျှော်လင့် ထားသော ပုံစံမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည် ။

သူရဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေက တစ်ခုခုကို သူခံစားနေကြောင်း
သူရိပ်မိလေသည် သို့သော် ဘာလဲဆိုတာ သူ့မတိကျသေချာ
စကားပြောက ကောင်းပြီး ပါးနပ်စွာနှင့် ရုန်းထွက်သွားသော သူက
တကယ့် ယောက်ျားစစ်စစ်မို့ သူလိုပုံစံမျိုးနှင့် အရင်းတနှီး မနေချင်လို့
ရှောင်ထွက် သွားတာလား အဲ့လိုဆိုလျှင်တော့ သူဘက်က ဆက်ဆံပုံက
သူအရှက် ရပေတော့မည် အဲ့လိုမှ မဟုတ်ဘဲ တကယ့်ကိုပဲ ကိစ္စရှိနေလို့
သွားလိုက်တာလား ဒါမှ မဟုတ် တော်ရုံတန်ရုံ သူငယ်ချင်း
အပေါင်းသင်း မကြိုက်လို့ လား မရင်းနှီးသေးတဲ့ လူတွေနှင့်
မပက်သက်ချင်တာလား ဒါမှ မဟုတ် ... သူရဲ့ အတွေးထဲမှာ များ
စွာစိုးမိုး သွားလေသည် ။

သူက ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ မာန်မဟာတစ်ယောက် အခုလို တစ်ခါမှ
မဖြစ်ဖူးပါ ယခုမှ သူရဲ့ စိတ်တွေက သူ့ဆီကို ရောက်နေတာ
ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို သူတစ်ငုံလောက် သောက်လိုက်ရင်း ဆိုင်ဝန်ထမ်း
တစ်ယောက်ကို သူလှမ်းခေါ်လိုက်လေသည် ။

"ညီလေး ခဏလောက်"

"ဘာအလို ရှိလို့ လည်း အစ်ကို"

"ဪ မေးစရာလေး ရှိလို့ ပါ ဖြေပေးလို့ ရမလား"

"ဖြေပေးနိုင်တာဆို ဖြေပေးပါ့မယ် အစ်ကို"

"အိုကေ ခုနလေးက အင်္ကျီအပြာရောင်လေးနှင့် လူတစ်ယောက်က ဒီဆိုင်ကို အမြဲလာတာလား"

"ဪ သူက အမြဲတော့ မဟုတ်ဘူး ကျွန်တော်သတိထား မိသလောက်ကတော့ အခုလို ရုံးပိတ်ကျောင်းပိတ် ရက်တွေမှာ လာဖြစ်တယ်ထင်တယ် အစ်ကို"

"ဟုတ်လား တစ်ယောက်တည်း လာတာလား"

"တစ်ယောက်တည်း များ ပါတယ် ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေတော့ သူငယ်ချင်း ပါလာတတ်တယ်"

"စိတ်မရှိနဲ့ နော် ယောက်ျားလေးပဲလား"

"တစ်ခါတလေတော့ မိန်းကလေး ရွယ်တူပါတယ် အစ်ကို"

"ဟုတ်လား ကျေးဇူးပဲ ညီလေး"ဟု ဆိုကာ ငါးထောင်တန် တစ်ရွက်ကို အခြားလူတွေ မသိအောင် ထိုကောင်လေး လက်ကလေးထဲသို့ ထည့်ပေး လိုက်လေသည်။ ။

"မလိုပါဘူး အစ်ကိုရာ အားနာစရာ"

"ဘာမှ သဘောမထားနဲ့ ညီလေး ယူလိုက်ပါ အစ်ကိုက ညီလေးကို မုန့်ဖိုးပေးတာပါ ယူလိုက်ပါ"

"အားနာလိုက်တာ အစ်ကိုရာ"

"အားမနာနဲ့ နော် နောက်လည်း အစ်ကိုကို ခင်လို့ ရတယ် သိလား"

"ဟုတ်ကဲ့အစ်ကို ကျွန်တော့်ကိုလည်း မှတ်ထားပါ ကျွန်တော်က နေသစ်ပါ"

"ကိုယ်က မာန်မဟာပါ"

"အိုကေ အဲတာဆို ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး အလုပ်တွေ ရှိသေးလို့ အစ်ကို"

"အိုကေ ညီလေးနေသစ်"

မာန်မဟာတစ်ယောက် အတွေးတွေ များ လာပြန်ပေသည်
မင်းကဘယ်လို လူမျိုးလည်း ကွာ ငါအရမ်း သိချင် လာပြီး ဟုတ်တယ်
နောက်အပတ် ငါလာစောင့်ကြည့်ရမယ် သူ့ရဲ့ စိတ်ထဲ
ပြောနေမိလေသည်။ ။

ထို့နောက် ကော်ဖီလေးအား သောက်ပြီး နေသစ်အား နှုတ်ဆက်ကာ
ထိုဆိုင်ကလေးမှ သူပြန်ထွက် လာလေသည်။ ။ နေသစ်တစ်ယောက်က
သူ့အား အားနာစွာနှင့် ရော ခင်မင်မှုနှင့် ပါ ဖော်ဖော်ရွေရွေ
နှုတ်ဆက်လေသည်။ ။ သူလည်း ပြုံးပြကာ နေသစ်လေးအား
နှုတ်ဆက်ခဲ့သည်။ ။ နေသစ်လေးကလည်း ရှိလှ အသက်နှစ်ဆယ်
ဝန်းကျင်ပေါ့ ဒါပေမဲ့လည်း လောကဓံရဲ့ အလိုတော်အရ အခုလို
ကော်ဖီဆိုင်က ဝန်ထမ်းလေး ဖြစ်လို့ နေပါပြီ။ ။ ဩော်
ဘဝဆိုတာကလည်း ပုံစံမျိုးစုံ ဒီဇိုင်းအဖုံဖုံ ပါလာပါလားနော်။

ထို့နောက် ကားလေးအား သူပြန်လည်မောင်းပြီး
ညထိုဆိုင်လေးကနေ ပြန်လည်ထွက်ခွာ ခဲ့လေသည်။ ။ သေချာသည်
သူဒီညတော့ သူ့အကြောင်းတွေနှင့် ပြည့်နှက် နေလေတော့မည်။

အခန်း (၄)

မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့ ဒီနေ့ကျောင်းထဲမှာ အဖွဲ့ကျနေလေသည် ။
အဖွဲ့ကလည်း မကျစရာလား မြတ်သူကျော်တို့ အင်္ဂလိပ်စာဌာန
နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသားများ စုပေါင်းပြီးလုပ်တဲ့ နှုတ်ဆက်ပွဲနှင့်
မောင်မယ်သစ်လွင် ကြိုဆိုပွဲလေး လုပ်နေကြတာဆိုတော့
အင်္ဂလိပ်စာဌာနရဲ့ လူတိုင်းလိုလို အားကြိုးမာန်တက် လှုပ်ရှား
နေကြသည် ။ မကြာခင်မှာ ခွဲခွာရတော့မယ် သူငယ်ချင်းတွေအတွက်
စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြရသော သူများ နှင့် အခုမှ တက်သစ်စ
အဖူးအညွန့် လေးတွေကို ရင်ခုန်စွာ စောင့်စား နေကြသူများ ၊
ပွဲတိုင်းလိုလို အမြဲပျော်နေကြသော ပွဲတိုင်းပျော် သူများ လည်း
ရှိကြပြန်ပေသည် ။ ဘာရယ်မဟုတ် အစဉ်လာ ရှိနေလို့ သာ
တက်ရောက်ကြတဲ့ ကျောင်းသားလည်း ရှိပါတယ်။ ကျောင်းသား
ကျောင်းသူများ ၊ ဌာနဆိုင်ရာက လူကြီးများ ၊ ဆရာဆရာမများ ၊
ဖိတ်ကြားထားတဲ့ ဧည့်သည် တော်များ စုံလင်စွာနှင့် ရောက်ရှိ
နေကြပါပြီ။ ပွဲက မစသေးတော့ သူတို့ အဖွဲ့လည်း တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်စနောက် နေကြလေသည် ။

"ဟေ့ကောင် ခန့်ငြား"

"ပြော ဘုန်းလရောင်"

"ဒီနေ့ပွဲ လူစည်တော့ မင်းအတွက်ပွဲပဲ"

"ဘာဆိုင် လို့ လည်း ကွ"

"ဟုတ်တယ်လေ မင်းသူငယ်ထောင်လို့ ရတာပေါ့"

"ဪ အေးပေါ့ ငါတစ်ယောက်တည်းပေါ့ ပြောပါဦး
ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်လေး ခပ်ပျော့ပျော့ လေးတွေတွေ့လျှင် မနေနိုင်တဲ့
အကြောင်းလေးတွေ ကိုတီကြီးတွေရယ်"

"ဟားဟား အဲ့တာတော့ ဟုတ်တယ်" တည်ငြိမ်ခန့်က
ဝင်ပြောလေသည်။

"အေးကွ ငါတောင် သူငယ်ချင်း ဖြစ်နေလို့ နောက်ဆို
အလွတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး" ခန့်ငြားသွင်က ပြောလေသည်။

"မင်းကများ ပြောရတယ်ရှိသေး တည်ငြိမ်ရာ နာမည်ကသာ
တည်ငြိမ်တာ လူကတော့ ဘာလာလာဒေါင်း"

မြတ်သူကျော်က ပြောလေတော့သည်။

"မင်းတို့ သူငယ်ချင်းပဲကွာ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာ ပေါ့ ပြီးတော့
ငါကမင်းတို့လို တစ်လိုင်းမောင်း မဟုတ်ဘူး လေ"

"အေးအေး တစ်လိုင်းမောင်းက အန္တရာယ်ကင်းတယ်
မောင်းချင်သလို မောင်းတော့ ကားတိုက်သေမှာ" ဘုန်းလရောင်က
ပြောလေသည်။

"ဟားဟား ငါကားက ဘရိတ်ကောင်းတယ်" တည်ငြိမ်ခန့်က
ပြောလေသည်။

"Speed and eingan လည်း ကောင်းကြောင်း ပြောပါဦး" ခန့်ငြားသွင်ကပါ ပြောလေသည်။ ။

"ဟားဟား အမှန်ပဲလေကွာ"

"ကဲ အားလူးချည်း ဖုတ်မနေနဲ့ ခန်းမထဲ ဝင်ရအောင် အချိန်က ပြည့်တော့မှာ အခုအခွင့်ရေးက နောက်ဆုံးပဲ အရမ်းကဲရမှာ နောက်ဆို ကျောင်းတော်နှင့် ဝေးရပြီ" မြတ်သူကျော်က ပြောလေသည်။ ။

"အေးနော် စဉ်းစားမိလျှင်တော့ စိတ်မကောင်းသား" ဘုန်းလရောင်ကပါ ထောက်ခံလေသည်။ ။

"အဝိုတွေ ဖီးလ်မပြနေနဲ့ သားကြီးတို့ သွားမယ် နေရာကောင်း သူများ ဦးသွားမယ်" တည်ငြိမ်ခန့်က ပြောလေသည်။ ။

"အေးအေး သွားကြရအောင်ကွာ" မြတ်သူကျော်ကပါ ပြောလေသည်။ ။

ထို့နောက် မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့လည်း ပွဲကျင်းပရာ ခန်းမရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ။ ကြွရောက်လာကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားတိုင်း ဝတ်စားဆင်ယင်မှု မျိုးစုံဖြင့် ချောမောလှပ နေကြလေသည်။ ။ မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့ကလည်း အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံကို လေးယောက်စလုံး ဆင်တူဝတ်ထား ကြလေသည်။ ။ ထိုအဖွဲ့တွေ ကြားထဲမှာ သူတို့ လူစုက အထင်းသား ဖြစ်နေမှာ တော့ မလွဲပေ။ သူတို့ လူစု ဝင်ရောက်လာတာနှင့် အခန်းထဲရှိ လူအများ ၏ တီတိုးသံတွေ ထွက်လာကြလေသည်။ ။ အချို့ကျတော့လည်း လှောင်ပြောင်သလိုလို ခန့် သလိုလို ရီသလိုလိုနှင့် မကြားတစ်ကြား အသံလေးများ လည်း စုံလို့ ပေါ့

"ကျားတွေတော့ လာပြီး"

"ဘာကျားလဲကွ"

"ကျားသားစားတဲ့ ကျား"

"ဘာကျားလဲ"

"ယောက်ျား"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အတိုင်ဖောက်ညီညီ သူတို့ အတွက်များစပ်ဆိုထားသလား ထင်ရအောင် ကဗျာဟန်လေးနှင့် ရိကြလေသည်။ သို့သော် သူတို့ အဖွဲ့က လုံးဝဂရုမစိုက် ရှိတယ်လို့ တောင် မထင် သူတို့ လေးယောက်ကသာ တစ်ကမ္ဘာ ထင်နေသော ပုံစံနှင့် နေနေကြလေသည်။ ။ ဒီလိုစကားသံတွေက သူတို့ အတွက် ပိုပြီးဆယ်လီတောင် ဖြစ်သေးတယ်ဟု မင်းသမီးချောလေး ရွှေ့မှုံရတီချေသလို ချေနေကြလေသည်။ ၊ ရုပ်ရည်ရော အဆင့်အတန်းရော ငွေကြေးကလည်း ပြည့်စုံနေကြတော့ ဘယ်အရာကိုမျှ ဂရုမစိုက်ကြတာလည်း လွန်မယ် မထင်ပါပေ။

ဤသို့ဖြင့် ပွဲကလေးက ညခုနှစ်နာရီ ကျော်လာတော့ စလာပါပြီး ပွဲရဲ့ အစီအစဉ် တက်ဆက်သူဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာဌာနရဲ့ အချောလှလေး လှပဂေးနွယ်နှင့် လောလောဆယ် ကင်းဘွဲ့ရထားသူ သက္ကရာဇ်နွယ်ဖွားတို့ က တာဝန်ယူထား ကြလေသည်။ ။ ခန်းမတစ်ခွင်လုံး လိုလေးသေးမရှိ အပြင်အဆင်ရော အစားအသောက်ရော အားလုံးပြင်ဆင် ထားလေသည်။ ။ ထို့နောက် လှပဂေးနွယ်က

"အားလုံး မင်္ဂလာညချမ်း လေးပါရှင်" ဟု ဆိုကာ ထိုပွဲကလေးအား စတင်ကြောင်းကြေညာ လေတော့သည်။ ။

သက္ကရာဇ် နွယ်ဖွားကလည်း

"ကြွရောက်လာကြသော ဌာနဆိုင်ရာမှ အကြီးအကဲများ ၊
ဆရာဆရာမများ နှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ ၊
ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည် တော်များအားလုံး ဦးစွာပထမ
စိတ်ရွှင်လန်းလို့ ကျန်းမာစေကြောင်း ဂါရဝတရား လက်ကိုင်ထားလို့
မေတ္တာတရား စီးဖြန်းလိုက်ပါသည် ။

ယနေ့ဟာဆိုရင်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာ ဌာနရဲ့ ကျောင်းသား
ကျောင်းသူသစ် မိတ်ဆက်မိတ်ဆုံ စားပွဲနှင့် ကျောင်းသားဟောင်းတို့ ရဲ့
နှုတ်ဆက်ပွဲလေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြွရောက်လာသော
ဧည့်ပရိတ်သတ်အပေါင်း တစ်ယောက်စီတိုင်းကို
ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ထပ်လောင်း ပြောကြားပါရစေ"

ထို့နောက် လှပဂေးနွယ်က

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင် ကျွန်မတို့ ရဲ့ ပွဲကလေး စတင်ကြောင်း ကြေညာ
အပ်ပါတယ်ရှင်"ဟု ဆိုလိုက်တော့ အားလုံးက လက်ခုပ်များ
တစ်ဖြောင်းဖြောင်း တီးကြလေတော့သည် ။ ထို့နောက် ဌာနရဲ့
အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဆရာကြီးတစ်ဦးက အဖွင့်အမိန့် အမှာ စကား
ပြောကြားပြီး လိုအပ်သည် များကို ပြောကြားခဲ့ပါတယ် ထို့နောက်
အစီအစဉ်တွေတစ်ခုပြီးတစ်ခုတင်ဆက်ရင်း လူငယ်တွေ
အကြိုက်ဖြစ်တဲ့ တေးဂီတ ဖျော်ဖြေပွဲလေး လာပါတော့တယ်။

"အခုတင်ဆက် မှာ ကတော့ လူငယ်အကြိုက် တေးဂီတ
စတိတ်ရှိုးပါ" သက္ကရာဇ်နွယ်ဖွားက ကြေညာလေတော့
လက်ခုပ်သံလေးက ပိုမိုပြီးကျယ်လောင် လာလေသည် ။ ပထမဦးဆုံး
ထွက်ရှိလာတာကျတော့ အင်္ဂလိပ်စာဌာနရဲ့ တတိယနှစ် ကျောင်းသား

မောင်လပြည့်ဝန်းပါ။ လပြည့်ဝန်းက အသံကောင်းသည် ဟု နာမည်ကြီးနေပြီး ပြိုင်ပွဲအချို့တွေလည်း ဝင်ပြိုင်ဖူးသည် ဟု ကြားသိရသည် ။ ထို့ကြောင့် လည်း သူ့အသံက စည်းစနစ် ရှိလှ၍ နားထောင်ကောင်းပါသည် ။ သူ့ဆိုနေတာကတော့ ဝိုင်ဝိုင်းရဲ့ စည်းသီချင်းလေးပါ

"နောက်လူရင်မှာ အဆင်ပြေမှာ ပါ ငါ့နားမလာနှင့် တော့ ... အခုလိုပြောတာ မချစ်လို့ မဟုတ်ဘူး နော် ... ဒီလိုနှင့် ဘဲ ... သိပ်မကြာခင် အဆင်ပြေမှာ ပါ ... ငါ့အနားမလာနှင့် တော့ မင်းနှင့် ကိုယ်နှင့် စည်းခြားနေပြီကွာ"

ကျောင်းသား ကျောင်းသူတိုင်း ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်ဆိုတော့ အားလုံးပဲ တက်ညီလက်ညီ လိုက်ဆိုကြပြီး တေးသံလေးတွေက ညီညာစွာ ထွက်ရှိနေလေသည် ။ မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့လည်း အများ နှင့် နည်းတူပါဘဲ လပြည့်ဝန်း သီဆိုပြီးသွားတော့ အသံကောင်းသည် ဟု ဆိုကာ လူတစ်ယောက်က ဆုငွေနှစ်သောင်း ဆုချသွားလေသည် ။ အားလုံးရဲ့ ဂုဏ်ပြုလက်ခုပ်သံက ညံ့ထွက်သွားလေ တော့သည် ။ ထို့နောက် ဒုတိယနှစ် ကျောင်းသူလေး ကေဇာမိုးရဲ့ အလှည့်ကျရောက် လာပါတယ် ကေဇာမိုးကလည်း ခေသူမဟုတ်ပါဘူး မိုးရာသီထဲ သီချင်းလေးကို အလွမ်းသံလေးနှင့် သီဆိုသွားလိုက်တာ မိန်းကလေးထုရဲ့ အားပေးမှုကို အကြီးကျယ် ရရှိလေတော့သည် ။ ထို့နောက် တတိယမြောက် အနေနှင့် မအေးချမ်းမိုးက နီနီခင်ဇော်ရဲ့ အလကားဘဲ သီချင်းကို သီဆိုသွားတာကလည်း အားလုံးပဲ နှစ်သက်သဘောကျကြ လေသည် ။ ပြောရလျှင်တော့ အင်္ဂလိပ်စာ မေဂျာမှာ အသံကောင်းသူတွေ တော်တော်များ သည် ဟု ပြောရပေတော့မည်။ ထို့နောက်

လှပဂေးဆီကနေ အသံလေး ထွက်လာပြန်လေ တော့သည်။ ။

"အခု အလှည့်မှာ သီဆိုဖျော်ဖြေ မှာ ကတော့ အထူးဖိတ်ကြား ထားသော အင်္ဂလိပ်စာဌာနရဲ့ ကျောင်းသားဟောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ သူ့အသံလေး ကြားတာနဲ့ အားလုံး သိကြမယ်လို့ ထင်တယ် နာမည် မပြောတော့ဘူး နားဆင် ကြည့်လိုက်တော့"

"အားလုံးပဲ မင်္ဂလာပါ ..."

"အတူစား အတူသွားကာ ပျော်ပါးခဲ့ဖူးတာ ပြန်တွေးလိုက်တိုင်း မင်းအနားရောက်လာ"

ဝိုး ကျောင်းသားများမှာ အသံထွက် လာလေတော့သည် အာဇာနည်ရဲ့ သီချင်းလေးတစ်ပုဒ် အားလုံးကိုယ်စီကိုယ်ငှ အသံလေးတွေ ထွက်လာကြလေတော့သည်

"Johnny ... Johnny ... Jonhnnny"

မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့လည်း ပွဲကျလေနေပြီး သူတို့ ရဲ့ သဘောကျသော အဆိုတော်လေး တစ်ယောက် ပွဲစီစဉ်သူကိုပါ ကြိတ်ကျေးဇူး တင်မိလေသည်။ ။ ဘုန်းလရောင်က

"ကြွေတယ်ကွာ ဘဲကြီးကို သူလာမှန်းသိလျှင် ပိုပြီးပြင်ဆင် လာတယ်"

"အေးကွာ သူနှင့် မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်" တည်ငြိမ်ခန့်ကပါ ပြောလေသည်။ ။

"သူကလည်း အီးမေဂျာ ကျောင်းသားဟောင်းပဲကိုး"

ခန့်ငြားသွင်က ပြောလေသည်။ ။

"အေးနော် မထင်ရဘူး ဒါဆိုငါတို့ ထက် စီနီယာပေါ့" မြတ်သူကျော်က ပြောလေသည်။ ။

သံစဉ်လေးကလည်း ငြိမ့်ညောင်းစွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။ ။
ကလပ်ဘားမှာ ဆိုနေသော အဆိုတော်လေး ဆိုပေမဲ့ အခုလို ဖိတ်ကြားထားသော ပွဲမှာ တော့ သူကသပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်ပြီးဆုံး သွားခဲ့သည်။ ။ ထို့နောက် Johnny က

"ဆက်လက်ပြီးတော့ သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်ဆီ ဆိုပေးဦးမှာ ပါ အဲ့သီချင်းကတော့ ဒီက ညီငယ် ညီမငယ်တို့ လည်း ကြိုက်နှစ်သက်မှာ ပါ ပြီးတော့ နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသားလေးတွေအတွက် အထူးရည်ရွယ်တာပါ"

"ဖြောင်းဖြောင်း...ဖြောင်း" လက်ခုပ်သံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ဒီသီချင်းကို တစ်ယောက်တည်းဆိုဖို့ မဟုတ်ပါဘူး နောက်တစ်ယောက် ထပ်တွဲသီဆိုဖို့ ဖိတ်ခေါ်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိပါတယ်"

"ဝိုး ဝိုး ဝိုး" ကျောင်းသား အားလုံးတွေဆီက အံ့သြမှုနှင့် အတူ အသံလေးတွေလည်း မျိုးစုံထွက်လာ လေတော့သည်။ ။

သူကတော့

"နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသား ညီငယ်လေး"

သူခဏမျှ တိတ်ဆိတ် လိုက်လေသည်။ ။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။ ။

ဘယ်သူ့ကိုများ ခေါ်မှာ လည်း ဆိုပြီး စိတ်ဝင်စား နေကြလေသည် ။
မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့လည်း အရမ်းစိတ်ဝင် စားသွားကြလေသည် ။
သူတို့ အဖွဲ့လည်း ကြိတ်ကြွေနေရတဲ့ သူလေ စိတ်မဝင်စားရိုး ခံနိုင်လား

"သူဘယ်သူ့ကိုများ ခေါ်ချင်တာလည်း မသိဘူးကွာ"ခန့်ငြားသွင်က
မေး လိုက်လေသည် ။

"အေးကွာ ငါဖြစ်လျှင် သိပ်ကောင်းမယ်" မြတ်သူကျော်က
ပြောလေသည် ။

"ဟေ့ကောင် မင်းအတွက် မဟုတ်ပါဘူးကွာ သူက"
ဘုန်းလရောင်က ပြောလေသည် ။

"ဟားဟား ဒါဆို မင်းအတွက်လားကွ" မြတ်သူကျော်က
ပြန်ပြောလေသည် ။ သို့သော် တည်ငြိမ်ခန့်က ဘာမှ မပြောဘဲ
တိတ်ဆိတ်နေလေသည် ။

"ဟေ့ရောင် တည်ငြိမ် မင်းဘာမှ မပြောဘဲ ဘာလို့ တိတ်ဆိတ်
နေတာလည်း ကွ" ဘုန်းလရောင်ကပဲ ဖြာလေသည် ။

"ငါသိနေတယ်လေ သူ့ငါ့ကို ခေါ်တော့မယ်ဆိုတာ အာကြောင့်
ငါဘာမှ ပြောစရာ မလိုတော့တာ"

"တည်ငြိမ် ရူးပါ့ကွာ"

"မယုံ စောင့်ကြည့်လေ"တည်ငြိမ်ခန့်က ပြန်ပြောလေသည် ။
ထိုအချိန်မှာ ဘဲ Johnny က

"အဲ့လူကတော့ တည်ငြိမ်ခန့်ပါ"

" ဝိုး" အားလုံး အံ့သြမင်သက် ကုန်လေတော့သည် ။

မြတ်သူကျော်တို့ အဖွဲ့ဆို ပိုဆိုးတာပေါ့ ဒါပေမဲ့ တည်ငြိမ်ခန့်ကတော့
အောင်နိုင်သူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူတို့ ကိုကြည့်ကာ
ထိုစတိတ်စင်ပေါ်သို့ တက်သွားလေတော့သည်။ ။ အားလုံးကလည်း
အံ့သြနေကြပြီး စိတ်ဝင်တစားနှင့် နားထောင်နေကြ လေသည်။ ။
တည်ငြိမ်ခန့်တစ်ယောက် စင်ပေါ်သို့ ရောက်လာတော့ Johnnyက
သူ့ဘက်ကို လှည့်၍ အချက်ပြလိုက် လေသည်။ ။
ထို့နောက်နှစ်ယောက်သား အသံလေး တစ်သံ ထွက် လာလေသည်။ ။

"အားလုံး ပြီးဆုံးသွားတော့ ရင်တစ်ခုလုံး ကြေသွားလား
ကိုယ်ချင်းစာပါတယ် အိုသူငယ်ချင်း သိပ်မဆန်ဘူး ရှေ့ဆက်ပြီးတော့
တွေ့ကြရမှာပဲ ဆုံးရှုံးခြင်းက တို့ နှင့် ပြေးမလွတ်နိုင် မောပမ်းလွန်းတဲ့
မင်းရဲ့ လိပ်ပြာလေး ဖြေသိမ့်လိုက်"

"ဝိုး ဝိုး ဖြောင်းဖြောင်း" လက်ခုပ်သံများ ထွက်ပေါ် လာလေသည်။ ။
အားလုံးရဲ့ မထင်မှတ်ထားသော အသံလေးပါ တည်ငြိမ်ခန့်တစ်ယောက်
ဒီလောက် ဆိုတတ်မယ်လို့ အားလုံးက မထင်ထားပါပေ အဆိုးဆုံးက
မြတ်သူကျော်တို့ ပါ လုံးဝမထင်ထားပေ သူငယ်ချင်း အရင်းနှီးဆုံးက
ဒီလောက်ထိ ဆိုတက်နေတာ နေပါစေဦး ဆင်းလာမှ တွေ့မယ်

ထို့နောက် ကျောင်းသားကျောင်းသူ အားလုံးလည်း သံစဉ်လေးများ
နစ်မျောသွားကြ ပြန်လေသည်။ ။ ဒီသီချင်းလေးကလည်း အဓိပ္ပါယ်
ပြည့်စုံလှပေသည် အခုမှ စတက်သော ကျောင်းသားလေး တွေအတွက်
သိပ်မထူးခြားပေမဲ့ မကြာခင်မှာ ကျောင်းတော်နှင့် ဝေးကွာရတော့မယ့်
နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသားလေးတွေ အတွက်ကတော့
ခံစားရကြလေသည်။ ။ သံစဉ်လေးနှင့် နှစ်ယောက်သား
တေးစည်းချက်ညီညီ သီဆိုသွားမှုကြောင့် ပွဲတက်လာသူ အားလုံးက

အရမ်းသဘောကျကြ လေသည် ။ သီချင်းလေး ပြီးဆုံးသွားတော့
နှစ်သက်သဘောကျ သူများက ဆုချကြလေရာ သူတို့ နှစ်ယောက်
ရရှိသော ဆုငွေသည် ကား သုံးသိန်းပင် ကျော်သွားလေသည် ။
ထို့နောက် နှစ်ယောက်စလုံး တိုင်ပင်၍ ထိုငွေအားလုံးကို
ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ အလှူငွေအတွက် ပြန်လည်ပေးအပ် လှူဒါန်း
လိုက်ပေသည် ။ ထို့နောက် ပွဲကလေးလည်း အစီအစဉ်တွေ
တစ်ခုပြီးတစ်ခု တင်ဆက်ရင်း ပြီးဆုံးသွားလေသည် ။ ထိုညအဖို့
ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေရဲ့ မေ့မရသော အမှတ်တရ
ညလေးတစ်ည ဖြစ်မယ်ဆိုလျှင်လည်း အားလုံးက ငြင်းကြမည်
မဟုတ်ပါပေ။
